

1892-09-15

AFSENDER

Viggo Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Mindt

Arkivplacering:

Mappe 27 nr. 5a-c

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Skjæde!

Mindst. 15 Septbr 1892.

Skjæde!

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 27 Nr. 5A

Tak for Jægeren
I de øvre og nedre
del af Jægeren
den af Jægeren
med
Karlens

Kære Joakim: Ja Du har længe
haft travl på at hin fra mig, jeg skylder
dig Tak for adskillige Brev, særlig
for det smukke gode Brev Du tilskrev mig
den Moders Død, som indholdt Ting
jeg var meget glad for.

Resten efter begynder en del af al den
Dørlighed vi har været plaget med
og som uundgåeligt al vidt tænke
om at rejse, selv om jeg ellers ikke
absolut drømt om det. Selv om
jeg temmelig ildmodtager og kalder
teuvel og for Ghibliskhed er jeg ikke
si for Rigets, som vil ikke plaget
mig så meget som Stats men kommer
som Realisationsanfald og er meget
irksom og især om Natte.

Der jeg ikke har vent sig eller har
nødt tag mig af Borne inden
Rigets, - thi lille Stefan kan intet

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Handwritten text in two columns, likely a letter or diary entry. The text is written in cursive and appears to be in Danish. The left column contains the main body of the text, while the right column contains a shorter, more fragmented piece of text. There are some marginal notes on the left side of the page.

Marginal note on the left:
Hvorledes det siges...
i mine bøger, som er de første godt skrevne, som aldrig blev trykte.

Main text (left column):
Jeg vilk von ene, for at han ikke
skal bliu ned borte under Høsten
Jaldene, her i høfte grønnene
havet med Kluttræerne. Det er fast
atroligt hvor sen jeg er til den Slags
Arbejde, hvilket bl.a. også er skrevet, der
at Høsten ikke - paa en vis Maade -
istædt for nogen Forde.
Jeg har derfor i den Begynde og jeg vil
bede god Omme at jeg er kommen
sådan agtet. - At du for Kjøbmand med
Dyrlighed vil jeg, erpeles al den her
fjænit og nye, at Høsten Gud'ske Lov
er bedst, at det store Børn helhjertet har
Kostet i en uendel Grad, at de er grønnene
forhold og med et anstrængt da her
aldrig for en anden Denge og i
urolig Hatten, jeg for ganske vil heller
ikke vist, men her er en uendel
Omsorg om Dagen da vi jo har Gæster
og her hverger også til den Børn end
jeg specielt de hvide. Alltalt
høste jeg dog i en skid bliu bedre
alle og gode lidt Lyden i sin Tid, thi
vi nyere i her høft Høsten
nyere Modgang - det videt vilk Efter

Main text (right column):
år; men sådan noget er vi altid
værdigt for andret samt og jeg vil
opreth. Det god ved Modgang og
er vi at det altid her en god
Minde, og al den bagte kan finde
end at man har høft godt - ialt
af al den forrest det - kun med
god Dage og om Puskers
nede er en uendel Grad. Jeg
tager i Skad ved Modgang, da vi
sindst vor egen Skid.
Med Kæmpe til Tourne til
davidt jeg heller end gemt
Jeg trænger i med det at so
og søkker bl.a. alle i gang
Havet. Men jeg tør ikke
Og kan jeg ikke godt den
helpe for min. Eleven Skid, der
har jeg ikke en rød for
og endelig her jeg er
hvor jeg skidt nye, da heller
nye lidt for. Oktober, hvor
endnu kan den dygt og
at uheld Moten som kan
underleds end hvad jeg her har.

vil jeg sigge, at den som jeg ikke har M. bedt
for du Tid vilde M. den mig temmelig ube-
hagelig at sige med den Poalunings-
formuelsen, som & men afskyelig end
jeg kan forklar. Jeg har hver Gang formuelse
en af at jeg skal dø. Ellen vilde jeg kun
have bedt Gavn og glad deraf.
Jeg har dog megen Lyd og vil hille ikke forsvare
et tags med, - men sige bare ikke med
mig. Kan jeg så gøre jeg M, hvis ikke lader
jeg den. Når du bare, så snart I har bestemt
at lader mig vid, når I tager fra København,
så er M. jo godt.
Det glæder mig inderligt, at du har
været glad ved Sommeren, og jeg længes
meget efter at se dine Arbejder, af
hvilke jeg ventet mig meget, siden du
siger Sommer har været god.
Jeg selv har intet gjort - har hille
end gerne villet gøre noget, men er
bleven stanset af mange Ting i den
Ja. Jeg er derfor græmmet trist.
Når Detillingen kommer, tror jeg
jo nok, jeg alligevel har nogle Billeder
der har jeg lidt Begynderen og en enkelt
ferdig, - og ellers har jeg M. for godt

af min
Gangtid, så
jeg vilde
at jeg
er glad
Alles
jeg
Barkens

Motiver til Udværelsen. Men jeg forstår mig
ikke på at male og ved ikke hvad de er
Vejne med mig selv. Jeg synes at von Kist
fæst og en vissens tidde angst for, at jeg aldrig
skal komme løs igen. I gamle dage
malde jeg med Lethed, jeg troede selv på
hvad jeg gjorde og syntes jeg hvert år gik
et Børnskrift. Der vil intet forme sig for
mig; jeg magter ingen ting, og jeg gør ikke
sund længere. Jeg kan ikke en gang lige
sund male - jeg bliver trætte i Færde.
På et enkelt Likh. Skitse var, som jeg
er fornøjet med, er det, hvad jeg gør, maler-
blev og smykket, og jeg har glemt
hvordan man bør sig ad med at færd
for et Billeds side og det er velkendt Udfør-
hold og de velkendt Airstider.
Jeg har så godet Udklør - jeg er bændred
Længsel - som nogen, syner jeg, og jeg
var så Kamp ^{Lysten} da Forord kom; men
alle Begyndelser er afsluttet og intet herkomme
blive fordyt. Men selvfølgelig vil jeg
så gerne have et stort Arbejde, jeg hell
kænde samle mig om, alders lig-
gyldigt hvad det var, - men tror på
den eneste Motiv jeg kan få fat i,
så at jeg kan hvide mig med det. Derfor
er Billedskulpturen mig en Plap Trist. Jeg har

Andet væggskildre for dem, og jeg vil hellere ikke, men er det som

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Arbejdet
Forsigt! Deres alle søgte Dem, De er
kommen i det nye, jo meget af det, jeg læser
at, er indbyrds fremmed og usynligt, hvilket
men de fængsler mig, det bedste borte
og id skal gøres, jeg er sat i det nye, jo
thi det er som om der var noget i mig, mig
der var sluppet og ikke kaldet kaldet mig
selv i Ande længe - og id gør Mads
hoved, selv nu i Mads gør glat.
At det selvfølgelig er noget, thi det
jeg laver, det er jeg god, og når jeg ikke
skænder afleverer det, kan det heller ikke
premi. Min eneste Trost er, at det er
Mads anden længe er også noget
Thi det, og jeg vil være tilfældet, at
jeg gør mig blinde.
At - Billedet til Valgmenigheden!
Jeg har ikke været i Mads - Skolefæl-
tet - til den dato der forlanges
det skal det være det - derfor med
der ikke noget det. Jeg kan lige
sætte det til det, for det er det bedste
gang, men id om det er det kan
id er end ingen end eller også
mig jeg har anlagt et Thidde
stedt, men althi det til Mads.

vi end jeg havde tænkt mig
der har kun været for Mads, der har alle
taget det. Det er jeg nok ender af det nye,
Fot. Olek er det, der har det der Billedet
hva er foruden også det nye.
Jeg har eksperimenteret meget med det nye
sammen. Det er det nye mig. Kan jeg det
pantning, nogen videt Runt, at kan
jeg dog altid gøre med det nye, for det nye,
og det er det nye. Thi det er det nye
vandt det, men jeg tror også, for det nye,
Mads; og jeg er det, at det er det nye
et blende noget, for det nye, det er det nye
no i Mads Thidde det er det nye
med det nye Thidde det er det nye
Ole Mads. Jeg vil ikke være det nye
at det er det nye det nye, for det nye
af det nye kan prøvet det nye, for det nye
der kan id Mads det nye og id meget
jeg Thidde, at det er det nye det nye
thi skænder det nye Thidde det nye det nye
men det nye elementar det nye, det nye det nye
kan ender det nye det nye, det nye det nye
og ender det nye det nye, det nye det nye
så kan det nye. - Det nye det nye kan
taget mig lang Tid, Mads det nye

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 27, Nr. 58

og på føje til, og der noget Skyld; at jeg
har malet mindre vider. Thi det vil synes
mig Tempera farverne ikke egne.
Ja. Prægt synes det forresten, men
kan gör mig og på med Kræm Hals.
Han var her for noget Tid siden. Jeg er altid
glad når han kommer, men jeg vil altid
at jeg ser mig lidt over ham. Han
er så overlegen og vigtig. Jeg erkender
sæmænd mere end villy, at han kan
større og måske kan komme til
at indføre betydelige Væker og i Begaveln
er mig langt overlegen; men endim
er han dog i sin Ordre og i sin
ikke, der er Grund for hans til vigtig sig. Han
er næsten protegerend, så jeg er ind under
tiden finder, at gamle Forhold mellem
Lærer og Elev - som altid er vudsom;
Jeg tager gensidig Råd og Kritik af
enhver, selv i gamle Bekendtes Rader
finder noget af han af; og Johannes
Kritik er ofte ikke dertil. Men
jeg holder ikke af at bli' tagt anden
Armen af ham, men for hans egen
Skyld end for min, der jo kan smilt
derad ganske lunt. Jeg skriver dette
for atter at lægge sig på sinde alvorlig
varom. Den Glede kan Billedet af Rette

Det for sig som
af anden Aarsag
eller en villem
med, og
for sig som
at man
kom af sig
at skrive

og Haonis har valdt os og det klædt is æstetisk
til det, og som han ikke kan mærke, der
og Nils gør, gør ham til Hovest.
Jeg holder is indstigt af ham at det gør mig ondt
og kan ved at beranlydigheden i Tind
kan man dog make virkelig god Billeder.
Tindsted - det gør vel af ham med Tind.
Det er rigtig forpriskelens kan Kommen
og vi is sind is dog is så ring og frisk og
modig og is fuld af Arbejdslyst.
Der noget til Thoralf og Karus. - Jeg
beder sig foraktens hvor det kan forsvare at
at minde Thoralf lidt op. ^{Det er} ^{ikke}
over for Johannes Kragh is helst mig selv,
have sejlene ved hans Arbejds og von
opvarm med at is tale din Tilfredshed, hin
du vil gøre ham, bede sig is over for Thoralf
si egenem Fingre med Skavankerne
og er der lidt, an end aldrig is lidt
at rose, da beder jeg sig gøre det. Vil man
med sin Kritik von en Calleja til Gavn
da må man ikke von for subjectiv is
men lidt pedagogisk. Thoralf har ikke
megen Evne til at rette Fejl eller bekyrte
gode Råd, det har derimod Johannes i sig
frad. Men han trænger til et opmuntrende
ord ligesom en Klante til Sol, hans

Handwritten marginal note in cursive script, oriented vertically along the left edge of the page.

Når man ser sin venskabspligt og vilde dem og deres og har på sig selv
Kunsten vil - de har sin venskabspligt og vilde dem og deres og har på sig selv
Siden 1750

mangler is totalt selvtillid og for mere
kan tror at andre ringvakter hans Frang
som kan på Forhånd selv er ved til at
rette sig langt som muligt, desto mere
køblois synes Mærsk og desto ringere
bliver de også. Når han har Mod, uden
han friken, når han tror at spore
sin Plumesetters Ligejærlighed eller
Ringvagt finde han sin egen Klein-
modighed bekræftet og opgiver de
hele. Tank det her på for gammel
Venskabs Skyld. Der er få eller ingen
kan så lang for sig som for sig og
Niels og ingen der med et lille ord
iden grad kan opflamme ham eller
med slå dem - de vilde især.

Og når har jeg skrevet så længe som
Siden kan længe.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 27 Nr. 5C

Der er Ph Olsch - Ph Petersen og Thyman
der er en og fornuftige og de gode Frun-
skrift. Jz god genu god Ph Opper-
mans Be kende skab; han ser vore
tar sig - Hils sin Agnete hjertelig
og have den gode bød 7 og de sine 05